

PRODUKCIJA

Glasilo „PRODUKCIJE“ osrednje zadruga za nakup, proizvodnjo in prodajo r. z. z o. z. v Ljubljani.

Izhaja poljubno 4-krat na leto.

V Ljubljani, 18. junija 1925

Naročnina celoletno 6 Din.

Tretji mednarodni zadružni dan.

4. julija t. l. se bo tretjič praznoval mednarodni zadružni dan. Koliko je zadrugarjev, ki se prav zavedajo velikega pomena tega mednarodnega dneva, tega novega 1. maja, v zgodovini socialnih bojev za gospodarsko osamosvojitve razlaščenih in izkoriščanih?

Uprav koncem leta 1924. smo praznovali osemdesetletnico ustanovitve prve konzumne zadruge v Ročdalju. 17 izstradanih tkalcev je ustanovilo 1844. prvo delavsko konzumno zadrugo, koncem leta 1924., torej osemdeset let kasneje, je pa štela mednarodna zadružna zveza že preko 45 milijonov članov, danes, sredi leta 1925., jih že šteje preko 50 milijonov. Nobena druga organizacija na svetu nima toliko članov, kakor ta naša zveza, nobena socialna ideja ni tako naglo in sistematično osvajala narod za narodom, prešla preko Evrope v druge kontinente in spojila v ogromno, neporušeno vez konzumente in producente iz vseh najbolj oddaljenih krajev! Zadružna internacionala je danes najmočnejša internacionala na svetu, ona predstavlja kompaktno maso 50 milijonov ljudi, ki niso več odvisni od privatne trgovine, ki gradijo lastni zadružni konzum, lastno zadružno produkcijo, zbirajo lastni zadružni kapital, za osvoboditev gospodarsko odvisnih mas od privatnega kapitala in privatne špekulacije. Z eno besedo: petdeset milijonov mednarodno organiziranih ljudi dela dan za dnem za **socijalizacijo** človeške družbe.

Poučna za pravilni razvoj zadružnega dela in zadružne ideje je zgodovina mednarodne zadr. zveze in njenega stalnega preokreta v delavsko smer. Zadružno gibanje v današnjem smislu se je rodilo v Angliji; bilo je najprej samo konzumno, šele kasneje je postalo tudi produktivno in denarno. Ko je bilo končno treba strniti že močno razvite in po vseh krajih raztresene zadruga v eno celoto in jih voditi po skupnih, določenih načelih, se je ustanovila še posebna mednarodna zveza, ki je prvotno močno povdarjala svojo neutralnost napram vsem strankam in slojem. To svojo neutralnost poudarja še danes in je to tudi pravilno; močni razvoj zadružništva po onih direktivah, kakor so jih postavili ročdalski tkalci, zlasti med industrijskim delavstvom zapadne Evrope, je pa napotil mednarodno zadružno Zvezo, pri kateri je sodelovalo toliko odličnih meščanskih filantropov, da je sčasoma prevzela naziv **delavska** zadružna Zveza, da tako podčrta svoj poseben karakter, svoj poseben pomen za delavstvo in za njegovo gibanje. Bili so zlasti nemški, francoski in avstrijski zadrugarji, s katerimi smo slovenski in češki zadrugarji skupno delali, ki so na velikih mednarodnih kongresih sili na opredelitev zveze v tem smislu. Ta opredelitev se je z razširjenjem zadružne zavesti med delavstvom, tudi samoposebi izvršila. Direktive in tradicija ročdalskih tkalcev in njihovega velikega učitelja

Owena se je torej povsem ohranila in utrdila. Zadružna zveza je ostala zvesta svojemu namenu; še več: njen razvoj in njena opredelitev je šla vporedno in soglasno z razvojem zadružništva med delavstvom, postala je bolj in bolj mednarodna **proletarska** organizacija. In kakor je prva socialistična internacionala izbrala 1. maj kot dan proletarijata, ki se bori za svojo politično in socialno emancipacijo, dan, ki naj služi proslavi njegove odrešilne ideje, tako je tudi mednarodna zadružna zveza sklenila, da se mora vsako leto na dan 4. julija praznovati zadružni dan s tem, da se pripravijo zadružna zborovanja in predavanja ter zadružni obhodi. 4. julij naj služi proslavi zadružne ideje, njenemu razvoju v smislu osamosvojitve gospodarsko potlačeni in izkoriščanih, naj služi smotri naraščajoče zadružne armade, katere najbistvenejši del je fizični in duševni proletarijat.

Letos bo ta pomemben dan praznovalo 50 milijonov zadrugarjev; ne poteče eno desetletje, ko bo zadružni dan praznovalo najmanj 100 milijonov ljudi!

V tej ogromni armadi zvestih zadrugarjev so všteti tudi člani naših zadrug. Zadružno gibanje v zmyslu ročdalskih pionirjev je v Sloveniji še mlado. Bili so ravno delavci, ki so bili in so še danes njegovi najvnetejši nositelji. Vendar je to gibanje tudi pri nas še dovolj jako. Zato bomo tudi slovenski zadrugarji praznovali 4. juli v dostojni obliki s tem, da se bomo udeležili zadružnih zborovanj in povedali tistim, ki niso še našli pot v naše zadruga, kaj morajo storiti, da se ojači naša zadružna fronta, da premagamo izkoriščajočo privatno trgovino in izmozgavajoči privatni kapital. Naša Zveza gospodarskih zadrug za Slovenijo je povabila vse svoje članice, da prirede ta dan posebna zborovanja, ali pa da okrasijo svoje izložbe, odnosno svoje delavnice ali urade. Naša zadruga „Produkcija“ se je temu pozivu odzvala in vabi vse svoje člane, da se udeležijo zborovanj, ki se bodo vršila 5. julija v Ljubljani in drugod in ki bodo prirejena po „Konzumnem društvu za Slovenijo“ in po zadrugah, ki so članice omenjene Zveze.

Kakor na Angleškem, tako imamo tudi mi svoje konzumne in produktivne zadruga in imamo tudi svojo delavsko zadružno zvezo. Po istih stopinjah stopamo, kakor vso ostalo mednarodno delavsko zadružništvo, in kakor žanje to zadružništvo od leta do leta vedno večje uspehe, tako bomo tudi mi vsestransko napredovali in zmagali. Dosedanji težki, a lepi uspehi nam kažejo, da smo na pravi poti.

Naš list, ki je prvo glasilo organizirane zadružne produkcije v Sloveniji, se pridružuje mednarodnemu zadružnemu dnevu z željo, da bi 4. julij postal kmalu tradicionalni dan slovenskih rudarjev.

Živela zadružna internacionala!

I. redni občni zbor „Produkcije“.

6. aprila t. l. se je vršil v Zadružnem Domu v Ljubljani VII. redni letni občni zbor. Predsednik Štefan Dražil je pozdravil došle zadrugarje, konstatiral sklepčnost, imenoval zapisnikarja in overovatelje ter s kratkim nagovorom otvoril občni zbor. Izročil je občnemu zboru pozdrave predsednika zadr. Antona Kristana, ki je zbolel in mora na priporočilo zdravnika biti doma v postelji. Predsednik zadr. A. Kristan želi, da se zborovanje izvrši v najlepšem redu.

Zadr. Dražil se nato spominja umrlega člana nadzorstva zadr. Celarca, ki je z vso vnemo deloval za zadrugo. Nesreča pa je hotela, da je umrl kot junak na bojišču dela. (Navzoči vstanejo in s tem počaste spomin zvestega pokojnega zadrugarja, čegar spomin naj ostane trajno med dobrimi zadrugarji.)

V izčrpnem referatu je podpredsednik Dražil obrazložil račun za 1 leto „Produkcije“. Prvo leto je bilo posvečeno zbiranju deležev; tudi drugo leto se mora še istemu namenu posvetiti. Brez dovoljnega lastnega kapitala je nemogoča uspešna lastna produkcija. Vse produktivno delo je treba postaviti na smotren temelj.

Udeležena je dosedaj Produkcija pri petih produktivnih zadrugah in pri Splošnem kreditnem društvu, katerega večina deležev je njena last.

Začela je tudi z lastno produkcijo „terpentinove kreme“ „Produkcija“, ki naj bo odslej edina krema za našo vporabo.

Iz 1. št. II. letnika „Produkcije“ se je prebral proračunski zaključek, ki ga je referent nadrobno obrazložil.

V imenu nadzorstva je predsednik zadr. K. Tekavec poročal, da je nadzorstvo pregledalo račune in našlo vse v redu. Predlaga načelstvu absolutorij.

Pri volitvah so bili izvoljeni v načelstvo: zadr. A. Kristan kot

predsednik, Štefan Dražil kot podpredsednik, zadr. Val. Vrhunc kot tajnik, za odbornike: Val. Brezar, Ivan Hladnik, Ivan Selan, Josip Udovč in Anton Cugvic. — Volitve so izvršene v polnem soglasju.

V nadzorstvo so bili izvoljeni soglasno vsi dosedanji zadružniki. Mesto umrlega I. Celarca in odpotavšega Kolenca se izvolita soglasno Marija Rakovec in Ivan Čamernik.

Nato se je vršil zelo zanimiv razgovor, v katerem so navzoči izražali razne želje in nasvete glede bodočega dela. Na splošno je bilo izraženo, da bi vsi zavedni zadrugarji pristopili v „Produkcijo“ in ji omogočili izvršitev dela, ki se ga je zamislila.

Z vsklikom: na delo za „Produkcijo“ je predsednik zadr. Dražil skončal uspelo zborovanje.

TERPENTINOVA KREMA „PRODUKCIJA“.

„Produkcija“ je začela poizkuse z uvedbo lastnega izdelka **terpentinove kreme „Produkcija“**. Blago, ki je prvo, poskusno, se je razposlalo že v zadružne prodajalne, in vsi zadrugarji se pozivajo, da odslej kupujejo le

TERPENTINOVO KREMO „PRODUKCIJO“.

Vse event. pritožbe ali nasvete naj se sporoči vodstvu.

Poziv in sporočilo. Vse one članice, ki so zaostali z vplačili, pozivljamo, da doplačajo še one zneske, ki so v zaostanku.

Obresti so se pripisale deležu. Ako kdo želi, da se mu obresti izplačajo, naj to naznani. Velja to samo za one, ki so že cel delež vplačali.

Član „Produkcije“ postane lahko vsak. Treba je, da se prijavi, vplača pristopnino v znesku Din 10 in da začne plačevati na delež, ki znaša Din 1000 (reci tisoč).

„Stan in Dom“

občekoristna stavbna in kreditna zadruga „Stan in Dom“ v Ljubljani

r. z. z o. z.

vabi na

IZREDNI OBČNI ZBOR

ki se vrši dne 22. junija zvečer ob 1/28. uri

v salonu gostilne pri „Levu“.

Dnevni red:

1. Poročilo o dosedanjem delovanju.
2. Odobritev dosedanjih ukrepov.
3. Volitev načelstva z ozirom na razpis velikega župana z dne 27. maja 1925 U. br. 5986-I.
4. Razno.

Nadzorstvo
I. Hladnik,
predsednik.

Načelstvo:
A. Kristan,
predsednik.

Poročilo:

Načelstvo zadruga Stan in Dom je v zmislu sklepov občnega zbora od 8. marca 1925 šlo na delo.

Dne 26. aprila t. l. je kupilo od g. Ločnikarja in ge. dr. Eberlove 25.600 m² sveta ob Tržaški cesti in Glinški ulici za Din 300.000. — Od tega je bilo plačati 6% ristojbin, kar je zneslo Din 18.000. Dosedaj so še drugi stroški Din 1500 za koleke, pogodbo itd.

Pri mestni hranilnici smo zaprosili za posojilo v znesku Din 3 milijonov. Za poročstvo smo pa zaprosili mestno občino ljubljansko, ki je v svoji gerentski seji ugodila naši želji.

Prejeli smo sledeči dopis od mestnega magistrata:

V Ljubljani, dne 4. junija 1925.

Magistrat
deželnega stolnega mesta
Ljubljane.

Št. 12881/25.

ref. X.

Stavni in kreditni zadrugi
„Stan in Dom“

v Ljubljani.

Veliki župan ljubljanske oblasti je s svojim razpisom z dne 27. maja 1925, U. br. 5986/1 dovolil mestni občini, da prevzame garancijo za Vašo zadrugo za posojilo Din 2 milijona 210.000.— v srho zgradbe stanovanjskih hiš s približno 32 stanovanji pod sledečimi pogoji:

1. Vse stavbe se morajo izvršiti le v območju mestne občine ljubljanske.

2. Mestna občina si pridrži za vse stavbe predkupno pravico.

3. Mestna občina ima pravico do vsakokratnega upogleda v zadržane knjige radi kontrole nad gospodarstvom.

4. V vsakokratni odbor stavbne zadruga morata biti vedno voljena vsaj 2 zastopnika mestne občine.

5. Mestna občina si pridrži pravico do soodločevanja in odobrenja najemnine za oddane prostore v zgrajenih hišah.

O tem Vas mestni magistrat obvešča, rešujoč Vaši prošnji z dne 11. in 14. marca 1925.

Magistratni direktor:

Dr. Miljutin Zarnik.

Naš predsednik zadr. Anton Kristan se je v imenu načelstva zahvalil g. predsedniku gerentskega sveta dr. D. Pucu za njegovo izredno naklonjenost in prosil naj izroči zadržano zahvalo še ostalima dvema gerentoma g. Josipu Turku in g. Likozarju. Prosil je g. predsednika dr. D. Puc, da občina predloži svoja dva zastopnika ter sklone tudi pristop v zadrugo.

Nato smo prejeli naslednji dopis:

V Ljubljani, dne 6. junija 1925.

Magistrat
deželnega stolnega mesta
Ljubljana.

Št. 13518/25.

ref. I.

Občekoristni stavb. in kredit. zadr.
„Stan in Dom“, r. z. z o. z.

(predsednik gospod A. Kristan.)

v Ljubljani.

Sporočamo Vam, da nominira gerentski svet v Vašo zadrugo kot zastopnika mestne občine ljubljane gospoda:

1. načelnika Adolfa Ribnikarja,
2. mestnega gradbenega svetnika
ing. Janka Mačkovskega.

Ta dva gospoda blagovolite izvo-

... Kar se tiče pristopa občine v članstvo, je zadeva v teku.

Predsednik gerentskega sveta:

Dr. Dinko Puc.

Načelstvo je dogovorno z nadzorstvom napravilo z arh. I. Zupanom, Gradišče št. 10/III. dogovor radi stavbnega vodstva in g. Zupan je že pričel z delom.

Občinski zastop na Viču je v svoji seji 29. maja napravil principiijelni

sklep, da prevzame garancijo za posojila onih višjih združnikov, članov „Stana in Doma“, ki bodo v območju občine Vič zidali lastne hišice.

Odlok se glasi:

Št. 104-I./25.

P. t. „Stan in Dom“,
občekoristni stavbni in kreditni zadrugi
v Ljubljani.

Rešuje Vašo prošnjo z dne 11. maja se Vam sporoča, da je obč. odbor občine Vič v svoji javni seji dne 29. maja 1925 soglasno sklenil sledeče:

Zadrugi „Stan in Dom“ se da za najetje posojila zaproseno jamstvo, vendar pa ne skupno, temveč za vsakega člana posebej, kateri morajo biti viški občani in potem, ko je najmanj 1/3 proračunane svote vnaprej plačal in se je obč. odbor prepričal, da je zmožen plačevati mesečne obroke.

Vič, dne 3. junija 1925.

Pečat.

Zupan:

Petrovič, m. p.

Napravili smo prošnjo na viško občino, da zaprosi za razlastitev parcele št. 439 k. o. Vič last knezoškofijskega veleposestva. O tem smo sprejeli zapisnik komisije, ki se je izrekla, da se bo ta parcela razlastila v prid naše zadruga. Končnega odloka še nismo prejeli.

Upanje imamo, da začnemo še ta mesec z zidavo in da v prvih dneh julija proslavimo postavljenje vogalnega kamena v prvi dve zadržani hiši ob Tržaški cesti, ki bodeta tvorili vhod v našo združno kolonijo.

Članov je do 15. junija 275 s 310 deleži.

Načelstvo.

Zasilni domovi.

Pri našem „Stan in Domu“ imamo lepo število članov, ki imajo nekaj premoženja (od 10.000.— Din naprej), dalje imamo člane, ki imajo samo par tisočakov, največ je pa takih, ki sploh nič nimajo. Tisti, ki imajo kaj pod palcem, bodo mogli kmalu pričeti z zgradbo hiš in bodo v jeseni že v lastnem domu. Zadruga sama bo postavila nekaj zadržanih hiš, kjer bodo dobili stanovanja najbolj potrebni združniki.

Kdor ima denar naj zida dobro in solidno po starem načinu s preizkušeno ilovnato opeko, z normalnim 45 cm debelim zidom. Kdor pa nima zadostnih sredstev, niti nima upanja, da bo kasneje prišel do potrebne kapitala, pač pa ima željo do lastne hišice in pa kar je glavno, da ima voljo delati z lastnimi rokami, tisti naj si pa postavi zasilni dom. Takim zadrugarjem naj zadruga pomaga še bolj, kakor pa boljše situiranim in tem članom, ki imajo veselje do dela, so namenjene te vrstice.

Pri nas imamo še vedno predsodke pred zasilnimi zistemi. Ti predsodki so na mestu tam, kjer je denar, kjer tega ni, je pa treba gledati, da si človek zadovolji s tistim, kar zmore. Da le zasilno zidanje ni zdravju škodljivo, to je glavno, vsi drugi pomisleki odpadejo.

Nekateri naši člani bodo vsled zvišanja najemnin prisiljeni poseči po samopomoči, ker zadruga navzlic vsemu naporu, ne bo mogla takoj zgraditi 270 stanovanj, ki jih potrebuje za svoje člane. Danes so razmere take, ki nas silijo, da ne delamo samo 8 do 10 ur dnevno, temveč, da delamo tudi v prostem času. Tak prosti čas lahko priden zadrugar uporabi za zidavo zasilnega doma.

Pod lastnim zidanjem je razumeti vse delo, ki si ga lahko priučimo v nekaj dneh. Čim več more posameznik sam napraviti, tem cenejši so gradbeni stroški. Kako moderno stavbo s komplicirano konstrukcijo, si lažje sam ne more postaviti.

Zidanje z ilovnato opeko, katero posameznik ne more napraviti, ni zasilno zidanje, ker se ne prihrani veliko, tudi če je kdo priučen temu zidanju. Kdor hoče priti poceni do hišice, mora gledati na to, da čim več dela sam izvrši, tedaj, da **napravi sam tudi zidno in strešno opeko**, in sicer iz betona, ne da bi moral imeti za to kako posebno vajo. Za izdelovanje betonske opeke je predpogoj, da ima zadrugar peščeno stavbno parcelo, iz katere lahko dobi pri kopanju temeljev in kleti potreben gramoz in pesek.

Kakor je že omenjeno v brošuri „Zgradba stanovanjskih hiš“ pride za naše razmere v poštev „Pax sistem“, ki dobro veže in ki ima dvoje značilnih izolacij. Na vsak kvadratni meter gre 22 Paxopek, ki imajo velikost za štiri normalne ilovnate opeke. Za malo hišico se rabi okroglo 4000 komadov, za kar se rabi 6000 kg cementa in 40 m³ dvakrat sejanega peska. Na dan napravita dva fanta 350 do 400 opek, katero je pa treba sušiti 6—8 tednov.

Kar je važno pri betonski opeki je to, da zunanji omet pri lični vezavi, lahko odpade, ali se pa stene omečejo šele čez nekaj let, kar pri ilovnatih opeki ni mogoče, ker ista brez ometa razpada. S Paxopeko lahko vsak sam zida. Ker je štirikrat večja, je tudi delo hitreje izvršeno.

Ravno tako lahko bo priden zadrugar sam napravil temelje, izolacijo, ločilne stene, streho s pomočjo tesarskega pomočnika, strešno cementno opeko, stropovje, nadpodje, stenske in stropne omete, beljenje, slikanje, pleskanje, ladijski tlak itd.

Zadrugarju ni potreba, da izvrši vsa ta dela v enem letu, temveč naj si razdeli delo na več let in naj dela premišljeno, polagoma vsak dan nekaj.

Taka hišica izvršena z lastnim delom ne bi stala 60.000 Din.— temveč 20.000.— do 25.000.— Din.

Takim članom naj zadruga preskrbi peščen stavbni svet, po najnižjih cenah cement, apno, les, lepenco, pločevino, okovje, okna, vrata in drug material, katerega bi ti združniki plačevali v mesečnih obrokih. Zadruga naj bi nabavila en Paxstroj, ki bi ga posojevala proti obrabni odškodnini. Poleg tega naj bi jim dajala nasvete in v to svrhu priredila nekaj podučnih predavanj. Če bo veliko takih članov, ki si bodo z lastnim delom pripomogli do hiše, bo treba pri zadrugi osnovati odsek, ki se bo pečal z nabavo materialij.

Naš združni namen je, pomagati vsem, kjer se da in kjer se more. Vsak naj pa pri tem pomaga po svojih močeh. Vsak bo vzljubil svoj dom, ki si ga bo zgradil z lastnim delom.

Če se oglasi zadostno število članov, ki so mojih misli, sem rad pripravljen, da sestavim detajlna navodila.

Podkrajšek.

Preskrba stanovanjske opreme.

Zadruga „Stan in Dom“ ima namen preskrbeti svojim članom lastne hišice ali pa združna stanovanja. Marsikdo, ki ima sedaj samo kuhinjo in eno sobo, bo imel v svoji hiši tri sobe, katere bo moral opremiti. Tudi za vrt bo rabil mizo, stole, klopi in drugo. Dolg, ki ga bo imel na hišo, mu ne bo dopuščal, da bo kupoval drago pohištvo. Ne glede na Stan in Domarje je pa pri sedanjih draginskih razmerah veliko mladih zakoncev, ki nimajo primerne pohištva. Večinoma so naši ljudje odvisni od mesečne in tedenske plače. Kako naj si tedaj nabavi drago kuhinjsko in sobno opremo, če nima par tisočakov prihranjenih. Ako pa vzame pohištvo na obroke je pa isto znatno dražje. Pri tem pa izdelki, ki jih moramo drago plačevati, niso po našem okusu.

Podkrajšek.

Ni zadosti, da imamo lepa, moderna svetla stanovanja, treba je tudi, da si stanovanja primerno praktično, lično in kar je glavno, ceno opremimo. Lep dom, lepo stanovanje je za človeka pol življenja. Kdor je svojega stanovanja vesel, ostaja rad doma in ne išče razvedrila po gostilnah in kavarnah.

Če pogledamo v stanovanje našega človeka, vidimo na opremi tako neokusno raznoličnost, pohištvo tako nepraktično postavljeno, stene natpane s slikami kričečih barv, da se nam pri tem nehote usiljuje čut pomagati svojemu bližnjemu, če že drugače ne, saj z dobrim nasvetom.

Danes, ko je pri opremljanju moderna popolnoma gladka linija, katero pa naši mizarji še ne uporabljajo, je omogočeno napraviti opremo z gladkimi polnili, ali celo brez istih, z razmeroma nizkimi stroški. Če dodamo taki opremi bel plesk, dobimo v stanovanje nekaj svetlega, zdravega, ki nam prireja veselje in zadovoljstvo. Na stenah ni potrebno, da imamo celo kopico slik, zadostuje ena ali dve sliki, ki naj soglašajo z ostalo opremo. Tak stan, okusno napravljen lahko s ponosom pokazemo vsakemu tujcu. Pri vsem tem so pa nabavni stroški manjši, kakor pa pri nakupu staromodnega, zakrivljenega in temnega pohištva.

Se nižje cene se pa dosežejo, ako se napravi enoten tip za kuhinjsko opremo, en tip za spalnico, družinsko sobo, en tip za vrtno opremo itd. Če dobi mizarjska tvornica v delo ene vrste oprave z enako obliko več sto ali tisoč komadov, je cena samobsebi umevno znatno nižja, kakor če se naroči 100 oprem, ki pa bo imela vsaka drugo obliko.

Namesto, da damo to idejo tipiziranja stanovanjske opreme raznim podjetnim tovarnarjem, ki bodo sami obdržali celoten dobiček, je bolje če sežemo po samopomoči, ki je dana edinole na zadržani podlagi. Strnimo naše vrste in si omislimo zadrugo za preskrbo stanovanjske opreme in hišnih potrebščin.

Namen zadruga bi bil preskrbeti članom opremo, solidno izdelano iz brezhlebnega suhega lesa, ki bi se oddajala po nizkih konkurenčnih cenah proti mesečnemu odplačilu. Za kupno svoto bi jamčila oba zakonca, oprava bi bila do celotnega plačila last zadruga. Vsakoletni morebitni dobiček, ki bi se koncem leta razdelil procentualno med odjemalce in sicer v denarju ali pa v naturi.

Poleg tega naj bi ta zadruga vzgojevalno vplivala na člane in sicer na ta način, da bi mu dajala brezplačne nasvete, kako naj si svoj dom poceni, lično in zdravo uredi.

Pri tipiziranju pohištva bi bilo gledati na lep, moderen, praktičen in cenen tip, ki naj zadovolji tudi najbolj kapricioznega človeka. V ta namen naj bi se napravila razstava načrtov pohištva. O posameznem načrtu bi se izjavil vsak interesent. Tiste tipe, ki bi dobili največ glasov, naj bi potem zadruga določila za izvršitev.

Na isti način bi se lahko nabavile ostale potrebščine, ki se rabijo pri gospodinjstvu, dalje tipizirane zastore, posteljna pregrinjala, odeje, blazine, slike in drugo.

Da bi pa zadruga zadovoljila tudi tiste interese, ki se ne bi strinjali s tipizirano opremo, bi zadruga prevzela od okoliških mizarjev njihove izdelke v komisijsko prodajo.

Glavni namen zadruga naj bi bil, dobro blago za nizko ceno. Nizka cena se pa da doseči samo pri velikih množinah in čim več bi bilo članov ter odjemalcev, tim cenejši bi bili izdelki.

Kdor nima zadosti opreme, naj razmišlja te vrstice in če se z istimi strinja, naj to sporoči zadrugi Stan in Dom. Pri tem pa naj navede svoje nasvete, kajti star pregovor pravi, „več glav več ve“.